

Sanan ja runon tuoksua

Sanan ja runon tuoksua 24.2.2011

- Saamapuolella

TULE LÄHEMMÄKSI

Tule minua lähemmäksi.
Tule ja puhu minulle.
Katso minuun,
kosketa minun kaipaavaa
ihoani,
vartaloani joka huutaa
ikävää.

Päivä pälyilee iltaa,
ilta yötä
ja vain sinun läheisyyttäsi kaipaan.
Silmiäsi, joissa arvoitus asuu.

Tule minua lähemmäksi.
Tule ja anna löytää itsesi,
niin painaudun sinua vasten
ja sammutan suruni.

© Auli

Evankeliumiteksti: 3. sunnuntai ennen paastonaikaa (Septuagesima), Ansaitsematon armo

(Toinen vuosikerta): Matt. 19: 27-30 (1938 käännös)

Silloin Pietari vastasi ja sanoi hänelle: "Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua; mitä me siitä saamme?" Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimella, saatte tekin, jotka olette minua seuranneet, istua kahdellatoista valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa. Ja jokainen, joka on luopunut taloista tai veljistä tai sisarista tai isästä tai äidistä tai lapsista tai pelloista minun nimeni tähden, on saava monin verroin takaisin ja perivä iankaikkisen elämän. Mutta monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi, ja monet viimeiset ensimmäisiksi."

Tuossa alussa sanotaan, että Pietari vastasi. Vastasi mihin? Jeesuksen repliikkiin pelastumisesta (Matt. 19:28b): **Ihmisille se on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista.** Pietaria rupesi askarruttamaan, oliko Jeesuksen seuraamisesta siltä pohjalta mitään hyötyä, ihan kouraantuntuvana lupauksena, kun Jumalalle kerran kaikki on mahdollista. Mutta kuten usein muulloinkin, Jeesus vastasi

kauas siitä mikä kysyjällä oli mielessä.

Jeesus alkoi puhua toisesta tulemuksestaan. Hän lupasi niille kahdelletoista, että he saisivat tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa. Evankeliumin kirjoittajalle, apostoli Matteukselle, joka itsekin oli yksi kahdestatoista apostoli-opetuslapsista, kaksitoista sukukuntaa oli paljon tutumpi käsite kuin meille nykyään. Se tarkoittaa Israelia. Kun sanotaan vaikkapa kuten Paavali roomalaiskirjeessä 11:26 että ”**kaikki Israel on pelastuva**”, niin se tarkoittaa Juudan jälkeläisten, juutalaisten, lisäksi myös muiden Jaakobin poikien jälkeläisiä.

Jaakobin pojista toinen apostoli, Johannes, kirjoittaa Ilmestyskirjassa (7:4): **Ja minä kuulin sinetillä merkittyjen luvun, sata neljäkymmentä neljä tuhatta merkittyä kaikista Israelin lasten sukukunnista.** Heidän otsaansa painetaan Jumalan sinetti. Mistä Jumala sitten löytää nämä sukukuntien lapset, kun he nyt tuntuvat olevan kadoksissa? Ei Jumalalle yksikään ole kadoksissa. Kaikkia heitä pääsevät sitten kaksitoista apostolia tuomitsemaan.

Juudas ei tietenkään kuulu apostolien joukkoon, hänet korvasi Mattias, jolle arpa lankesi (Apt. 1:26). Juudas ei koskaan seurannut Jeesusta täyssydamisesti. Siitä huolimatta Jeesus murehti Juudaksen kohtaloa, helvettiin joutumista. Ihan niin kuin Jeesus murehtii jokaisen muunkin kadotukseen joutuvan puolesta. Jeesus sanoi Hänet kavaltamaan tulleele Juudakselle (Matt. 26:50b): **Ystäväni, mitä varten sinä tänne tulit?** Vaikka Hän oli sanonut Juudaksesta vähän aikaisemmin (Matt. 26:24b): **Parempi olisi sille ihmiselle, että hän ei olisi syntynyt.**

Jeesus luettelee tekstissä asioita, joista apostolit olivat luopuneet Hänen nimensä takia: talot, pellot, veljet, sisaret, isät, äidit, vaimot ja lapset. Mistä näistä sinä, ystäväni, olet luopunut Jeesuksen takia? Vai tuntuuko luettelo liian rankalta? Miksi pitäisi luopua vaimosta, joka on mukana luettelossa kreikankielisessä alkutekstissä, tai lapsistaan Jeesuksen takia? Ei meillä Suomessa tarvitsekaan tänä päivänä, mutta jossain vainojen keskellä, pakosta, kyllä. Ja monet Jeesuksen opetuslapset olivat luopuneet luetelluista asioista vapaaehtoisesti.

Jonkinlaista sukulaisista luopumista, ainakin määrätyn ajaksi, on nykyisinkin esimerkiksi lähetystyöhön lähteminen. Kutsuuko Herra sinua lähetystyöhön? Jos, niin ole uskollinen Hänen äänelleen. Mene, ja saat monin verroin takaisin sen mistä nyt tunnet joutuvasi luopumaan!

Taloista ja pelloista voi tietysti luopua vähitellen, antamalla Herran valtakunnan työhön. Tänä päivänä Herra ei tavallisesti kehoita antamaan kaikkea kerralla kuten apostolisena aikana (Apt 4:34b): **sillä kaikki, joilla oli maatiloja tai taloja, myivät ne ja toivat myytyjen hinnan.** Niin suuri oli uskon ja omaisuuden yhteys kaikilla Jeesuksen seuraajilla.

Iankaikkisen elämän perimiseen vievä asia on tietysti se, että on päättänyt seurata Jeesusta. Jeesus sanoo (Joh14:6b): **Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.** Ja Joh. 3: 3:17-18a: **Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma hänen kauttansa pelastuisi. Joka uskoo häneen, sitä ei tuomita.** Jeesus-tie kotiin vie, Taivaan Paratiisiin. Jos et ole aikaisemmin tehnyt elämäsi tärkeintä päätöstä ottaa Jeesus sydämeesi, tee se nyt ja lue lopussa uskon rukous kanssamme, kun menemme Aulin kanssa polvirukoukseen.

Monin verroin, joidenkin alkutekstien mukaan satakertaisesti, takaisin saaminen ei saa olla meille mikään syy omastamme luopumiseen Jeesuksen nimen tähden. Ei ainakaan vaimon osalta. No, vakavasti ottaen tässä on kysymys oikealla tiellä pysymisestä. Jeesus on tärkein asia, ennen kaikkia lueteltuja asioita, jos pakkotilanteeseen joudutaan. Ja vapaaehtoisen luopumisen osalta **iloista antajaa Jumala rakastaa**, kuten Paavali kirjoittaa toisessa korinttolaiskirjeessä (9:7b). Antamisen armonlahja onkin mukana Roomalaiskirjeen armonlahjaluettelossa (12:8b): **joka antaa, antakoon vakaasta sydäimestä.** Annetaan siis runsaasti varoistamme Herran valtakunnan työhön, siten ostamme lamppuihimme öljyä, jotta Jeesuksen valo loistaa kirkaammin.

Tekstin lopussa Jeesus sanoo monessa yhteydessä toistamansa lauseen **Mutta monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi, ja monet viimeiset ensimmäisiksi.** Sen havainnollistamiseksi Hän kertookin evankeliumissa seuraavaksi vertauksen viime hetkillä palkatuista työmiehistä, jotka saivat palkkansa ensimmäisinä. Ne, jotka kiirehtivät ensimmäisille sijoille synagoogissa tai luulevat olevansa eturintamassa seurakuntia johtamassa tai tuudittautuvat pitkään jatkuneen uskonsa turvallisuuteen, saattavat sortua vanhemman veljen kateuteen tai laodikealaiseen penseyteen ja olla lopun aikoina kiitollisia, jos edes ovat viimeisten

joukossa. Monilta kun ovet suljetaan, kuten niiltä tyhmiltä neitsyiltä, joilla ei ollut öljyä. Rahaa heillä oli, mutta he käyttivät sen tyhmästi. **Sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat valitut**, sanoo Jeesus (Matt. 22:14).

Jeesus tulee takaisin, se on tekstin pääajatus. Sille Jeesuksen Jerusalemin Öljymäelle laskeutumiselle on hieno nimikin: paruusia. Jeesus tosin kutsuu sitä tässä uudestisyntymiseksi, profeetallisena sanana siitä, että uudestisyntyneet sitä innokkaasti odottavat ja saavat olla siinä mukana. Jeesuksen paluuta me odotamme, ja siitä merkinä voimme tervehtiä toisiamme termillä maranata. Maranataan sisältyy sekä toteamus siitä varmasta tosiasiasta, että Jeesus tulee takaisin, että rukous siitä, että Jeesus tulee pian takaisin! Mutta silti, kuten Luther sanoi, jos tietäisin Jeesuksen palaavan huomenna, istuttaisin tänään omenapuun.

Siitä tiedämme jo nyt, että Jeesuksen toinen tulemus on lähellä, että Hänen verensä yhdistää meitä kaikkia uskovia samaksi ruumiiksi, puhtaaksi morsiusseurakunnaksi. Ruumiinosien sijaan aletaan yhä enemmän puhua koko ruumiista, maailmanlaajuisesta Jeesuksen seurakunnasta. Ja ihmiset kokoontuvat tietysti pienemmissä piireissä, omissa paikallisissa seurakunnissaan. Se, että hyväksytään myös muut tunnustuskunnat taivastiekelpoisina, on merkki Jeesuksen veren evankeliumin valmistustyöstä Hänen tulemukselleen. Jeesuksen veri on ilosanoma, se puhdistaa, parantaa ja pelastaa!

Ole sinäkin valmis, lähde seuraamaan Jeesusta. Rukoile kanssamme seuraava pelatusrukous.

Rukoillaan. Kiitos Jeesus että minä saan nyt ottaa sinut elämäni ja sydämeeni. Luovun kaikesta entisestä ja lähdän seuraamaan Sinua Jeesus. Kiitos, että sovitit syntini ristillä ja että saan syntini anteeksi juuri nyt. Minä itse ja kaikki mitä minulla on kuulumme nyt Sinulle Jeesus. Anna Herra minulle sitkeyttä pysyä tällä nyt valitsemallani tiellä aina Taivaan Paratiisiin asti. Jeesus juutalaisen nimessä amen.

VALON LIIKKEESSÄ

Valon liikkeessä hiljaisuus.
Hiljaisuuden pehmeässä
valossa levollisuus.

Laskeudu ylleni
unen hentoinen huntu.
Valon hoitavilla väreillä,
sen murretuilla sävyillä,
peittele pelkoni.

Anna minun nähdä rakkautesi.
Unikuvien valkealla kankaalla kasvosi,
että tiedän kaiken olevan hallinnassasi;
Sinä kipujen mies ja sairauden tuttava.

Tukesi sanan ja runon tuoksua työlle. Käytä alla olevaa tilisiirtoa.

Yhdistyksen talous pohjautuu vapaaehtoiseen antamiseen. Voit tukea tätä Jumalan valtakunnan työtä alla olevalla tilillepanokortilla. Pienikin tuki on todella tervetullutta. Jos voit tukea joka kuukausi, aina parempi. Ole siunattu antaessasi ja anna iloiten kun annat!

Kiitos lahjastasi t. evankelista-aviopari Auli ja Jaakob.

Lisätietoa palvelutyömme sivuilta www.sananjarunontuoksua.fi.

Saajan tilinumero	440520-275080	TILISIIRTO	Vain kotimaan maksuliikenteessä	
Saaja	Aabrahamin pyhät lapset ry	<u>Viitenumerot:</u>	<u>Viesti:</u>	
Maksaja		Yleinen tuki	107	
		Jäsenmaksu	26	
		Evankelointi	39	
		Matkat	42	
		TV-työ	55	
		Israel-työ	84	
		Kirjat, CD't	97	
		Osall.maksut	123	
Allekirjoitus	_____	Viite		
Tililtä nro		Eräpäivä		Euro